



DIARI DE SESSIONS DEL  
**PLE**  
DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

---

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 43

**Presidència**  
**del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés**

Sessió extraordinària celebrada dia 17 de juliol del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

**SUMARI**

Debat i votació del **dictamen** de la Comissió de Turisme del **Projecte de llei RGE 3640/12**, del turisme de les Illes Balears. 1890

---

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores i senyors diputats.

**Debat i votació del dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE 3640/12, del turisme de les Illes Balears.**

Si els sembla bé començarem la primera sessió plenària extraordinària amb un punt de l'ordre del dia que és el debat i la votació del dictamen de la Comissió de Turisme del Projecte de llei RGE núm. 3640/12, del turisme de les Illes Balears.

Es farà un únic debat de les esmenes i dels vots particulars que es mantenen al projecte de llei.

Passam a la defensa de les esmenes mantingudes al Projecte de llei, de la RGE núm. 4778 a la 4783, 4785, de la 4787 a la 4790, de la 4799 a la 4804, de la 4806 a la 4811, de la 4813 a la 4820, i 22, de la 4824 a la 4830, de la 4832 a la 4837, 4839, 40, 42, 43, 45 i 46, de la 4849 a la 4853, de la 4855 a la 4861, de la 4863 a la 4865, 67, 69, 70, de la 4873 a la 4879, de la 4881 a la 4883, 4924 i 4925/12; així com dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, que són els següents: a l'article 5.2, esmena RGE núm. 4959/12; a l'article 25.2, esmena RGE núm. 4947/12; a l'article 48, esmena RGE núm. 4939/12; a la disposició addicional quarta, punt vuit, esmena RGE núm. 4929/12; a la disposició addicional novena, esmena RGE núm. 4931/12; a la disposició addicional divuitena bis, esmena RGE núm. 4932/12.

Per a la defensa d'aquestes esmenes i d'aquests vots particulars intervé, per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, la Sra. Joana Lluïsa Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. Si bé és cert que durant la tramitació se'ns ha acceptat 20 de les 108 esmenes que presentarem amb la finalitat de millorar un text que, com bé exposarem en el debat de l'esmena a la totalitat, que no ens agrada i no ens agrada perquè no convé a unes illes mediterrànies el model turístic que hi proposa el Partit Popular, un model desfasat que en lloc de crear riquesa i ocupació per a moltes persones intenta crear uns quants rics a costa del territori, del medi ambient i de la qualitat de vida i benestar dels ciutadans. Per tant, mantenim el gruix de les nostres esmenes que avui tornam a defensar amb l'intent de capgirar la proposta del Partit Popular.

Hem de dir que ens hagués agradat poder parlar més de turisme i menys de territori i d'urbanisme perquè pensam - n'estam convençuts - que la importància del turisme bé es mereixia un debat profund i tranquil. Però el text que se'ns ha presentat i la voluntat de tramitar-lo no només per urgència sinó també amb presses ens ho ha impedit i ens ha obligat a centrar-nos en els aspectes que destaquen massa d'aquesta llei, que són, per una banda i majoritàriament, les transgressions que es fan de l'ordenació territorial i de la sostenibilitat, i, per l'altra, el fet de confondre el sector turístic quasi exclusivament amb el sector d'allotjament hoteler.

Entrant ja dins el debat de les esmenes en tenim una a tot el text que pretén que on diu "administració turística" se substitueixi per "govern", "consell insular" o "ajuntament", segons pertoqui. Entenem que per seguretat jurídica i per transparència, perquè els ciutadans puguin identificar quina és l'administració a la qual s'han d'adreçar en cada cas, hauria de quedar clar ja des del primer moment.

Després en tenim una sèrie, algunes d'elles tècniques, com les dels articles 3 o 4, i d'altres que són una manera de modernitzar tant el llenguatge com principalment la relació entre les diferents administracions i la ciutadania, una manera d'adequar la normativa a allò que demanda la societat del segle XXI, transparència i participació. Dins aquest paquet entrarien també les esmenes als articles 40, 41, 52 o a l'article 79 on demanam que els plans de modernització hagin de preveure un tràmit d'audiència a les entitats empresarials i sindicals més representatives; o a l'article 72 amb la qual insistim en un pacte social i econòmic per a la desestacionalització. Ens omplim la boca tots de parlar de desestacionalització, però no acabam d'arribar enlloc, i aquest és un aspecte prou important com per convertir-ho en un tema d'Estat implicant-hi els agents econòmics i socials. La transparència i la participació són demandes de la societat actual que també és capaç de fer propostes que beneficiïn el conjunt de la comunitat.

A l'article 5 entram ja dins temes territorials, la llei turística modifica i regula, més aviat desregula, aspectes territorials i urbanístics que no són competència d'una llei sectorial. Entenem que els plans d'intervenció turística, als quals no ens oposam, han d'estar supeditats als plans territorials, i no a l'inrevés com proposa el Partit Popular. Ens sembla bé que s'iniciïn els plans d'intervenció en àmbits turístics, poden contribuir a millorar la imatge i atreure un turisme de més qualitat i que deixi més beneficis. Però els plans territorials han de ser, a cada una de les Illes, el marc d'ordenació als quals s'han d'adequar les diferents planificacions sectorials. I tenim tota una sèrie d'esmenes que van en aquest sentit, que l'ordenació sectorial, com és el cas del turisme, no desmunti l'ordenació i la protecció territorial.

A l'article 44 mantenim unes cinc esmenes que pretenen, per una banda, mantenir, com a molt, la regulació actual pel que fa a la superfície mínima de terreny necessària per instal·lar hotels rurals i agroturismes. I, per una altra, que sigui necessari tant la declaració d'interès general com la d'avaluació d'impacte ambiental.

Podem estar d'acord en la necessitat d'agilitar les tramitacions en matèria de territori i de sostenibilitat, però en nom de l'agilitat i de l'eliminació de la burocràcia no es pot desprotegir el territori ni permetre segons quins desbarats.

Moltes de les nostres esmenes van en el sentit de fer compatible l'ordenació turística i el benefici econòmic del sector amb la conservació i la sostenibilitat territorials, cosa que no fa aquesta llei, més aviat fa el contrari, basta mirar la transitòria tercera, autoritzacions prèvies atorgades que per problemes de gestió urbanística o viabilitat econòmica no s'hagin pogut desenvolupar ara es podran fer. Nosaltres podem entendre que es permetin aquelles que no s'han pogut fer per viabilitat econòmica a causa d'aquests anys de crisi que passam,

ara bé, per problemes de gestió urbanística ens pareix una mica exagerat.

Una menció especial mereix també l'article 78, reconversió i canvi d'ús, que no parla per a res de reconversió, només de canvi d'ús d'establiments turístics i fins i tot de parcel·les sense construir. Entenem que qui ha de definir els usos del sòl no és una llei turística, sinó els plans territorials i els planejaments urbanístics municipals. Ens hagués agradat que, com a mínim, es tractessin els temes territorials iguals que els patrimonials en aquesta llei.

El nostre grup demanava el mateix tractament per als espais naturals i per als sòls rústics, que sigui d'aplicació preferent la normativa en matèria de territori, però el PP no hi està d'acord. Hi ha molts de motius per evitar la desprotecció amb els quals el Partit Popular pot no estar-hi d'acord per principis, però hi ha un que hauria de tenir en compte, el territori i el paisatge són les nostres cartes de presentació als turistes i si els destruïm no ens quedarà res.

Però el Partit Popular no ho entén així, perquè per si no bastessin la quantitat d'articles que desregulen en matèria territorial i urbanística llavors encara vénen les dispenses, com les dels articles 25 i 89 que permeten els incompliments de moltíssimes normes amb arguments tan poc objectius com una conveniència notòria per a l'atractiu que puguí suposar un projecte o que sigui elaborat per artistes de renom. Si un artista de renom fa un projecte és igual on ho faci o com el faci, el podrà fer, encara que políticament no sigui ni ètic ni estètic. Com tampoc no ho és l'addicional quarta mitjançant la qual, i amb l'excusa de la modernització, s'exclou el compliment de quasi tots els paràmetres dels planejaments territorials, urbanístics i turístics.

Desestacionalització i modernització per al Partit Popular és construir en sòl rústic i dispensar del compliment de moltes lleis. No és que hi hagi màniga ampla, no, és que les mànigues s'han convertit en pous sense fons on tot hi cap, amb unes normes que no aporten gens de seguretat jurídica. I per si no bastessin les dispenses encara queden molts aspectes que es poden modificar amb posterioritat a l'aprovació d'aquesta llei. Expressions com, "reglamentàriament es poden establir altres", "qualsevol altre que s'estableixi reglamentàriament", i similars abunden a la llei.

I, per acabar-ho d'arreglar, el toc de gràcia de les esmenes del Partit Popular encara ho han fet millor, si no volíem brou, tassa i mitja.

Aprofitaré ara per defensar els vots particulars. El punt 2 a l'article 25 inicialment creava una comissió per valorar les dispenses integrada exclusivament per funcionaris públics de carrera, ara ja no serà integrada per funcionaris públics de carrera. L'article 48, que permetia que els establiments d'allotjament turístic poguessin vendre fins a un 50% d'unitats d'allotjament per destinar a residències turístiques, deia el projecte, sempre que estigui permès pels instruments de planejament, ara no és necessari que estigui permès pels instruments de planejament. O l'article 8, el punt 8 de l'addicional quarta, una addicional que ho permetia tot o quasi tot, però que el PP encara ho troba poc, on deia "usos, serveis d'usos complementaris, instal·lacions esportives o habitacions

del personal" ara diu "qualsevol cosa". A l'addicional novena han afegit, per si no quedava prou clar a altres articles, que no volen declaracions d'interès general i que tampoc no les necessitaran els establiments implantats en sòl rústic. I el sùmmum de tot ha estat la incorporació de l'addicional divuitena bis, es permet l'activitat en sòl rústic de grans equipaments esportius, recreatius, culturals o de qualsevol altre ús que clarament contribueixi a la desestacionalització. Qualsevol altre ús. Excepte a Eivissa, a Eivissa només podreu fer camps de golf, eivissencs. Si voleu fer una pista de tennis que ocupa menys territori o un equipament cultural, no, a Eivissa només camps de golf. Deu ser que van sobrats d'aigua. Però hotels sí que podran acompanyar a tot això, als camps del golf, a les pistes de tennis, eh? Ara, un camp de golf i un hotel de 450 places, això ho podran fer a Mallorca. No els sona això? Un camp de golf i un hotel de 450 places que té problemes per posar-se en marxa, doncs, ara es podrà fer gràcies a aquesta esmena presentada pel Partit Popular.

Nosaltres sí que demanaríem una reflexió al Partit Popular, una reflexió i una miqueta de seny, votin a favor dels vots particulars, no permetin aquests desastres, les generacions futures els ho agrairan.

Tornant ja a les nostres esmenes, a les quals també els demanam suport, entrariem dins un paquet que fa referència a temes més turístics. La classificació d'empreses turístiques que marca el Partit Popular a l'article 26 la consideram molt restrictiva, entenem que la relació hauria de ser més àmplia, per exemple, en el sector del comerç hi ha una part important del comerç orientat bàsicament a l'activitat turística que hauria d'estar contemplada dins la llei, i no només no ho contempla sinó que fa possible que el sector d'allotjament li faci la competència amb el perill de fer-ho desaparèixer.

Volem incidir també en les llicències d'activitats. Tot i que les empreses turístiques, i especialment les d'allotjament, estan subjectes al principi d'ús exclusiu la realitat és que no existirà tal exclusivitat per la quantitat d'usos complementaris que es permeten sense necessitat de tenir llicència d'activitat. Això suposarà una competència molt forta a petites i mitjanes empreses que s'han instal·lat o que es podrien instal·lar al voltant d'aquests allotjaments.

Un model econòmic, un model d'empresa, la petita i mitjana, que si aquesta llei per ella mateixa ja ho posa en perill amb les darreres mesures aprovades pel Govern, tant del Sr. Bauzá com del Sr. Rajoy especialment, se certifica el tancament de moltes d'aquestes empreses locals i la pèrdua de molts de llocs de feina, especialment en el sector del comerç. És per això que mantenim les nostres esmenes també als articles 26, 33 i 53.

A l'article 28, que parla d'activitat clandestina i oferta il·legal, estranyament només considera oferta il·legal la publicitat o la comercialització d'estades turístiques en habitatges que no compleixin el requisit. Entenem que si no compleixen el requisit tant han de ser a habitatges com a hotels o a apartaments, no entenem per què només a habitatges. Per tant, hi mantenim també les nostres esmenes.

Pel que fa als condhotels el Govern ha decidit regular a través d'aquesta llei els establiments d'allotjament turístic coparticipats, com li diu, o compartits. El nostre grup pensa que aquesta regulació és totalment insuficient i que s'haurien d'exigir una sèrie de garanties com que l'empresa gestora o promotora de l'establiment sigui solvent i amb experiència, que conservi més del 50% de la propietat de les unitats d'allotjament i zones comunes, no s'hauria de permetre més que a hotels en procés de reconversió i de cinc estrelles, mínim vuit mesos a Mallorca d'obertura i sis a les altres illes, exigir un mínim de serveis. Pensam que és molt important la qualitat que es dona perquè de la qualitat i del servei que reben els usuaris també hi va molt la imatge i la promoció que fan quan se'n van.

Per tant, mantenim tota una sèrie d'esmenes a l'article 35 amb la idea de millorar la qualitat, com li deia, i la continuïtat també de l'activitat hotelera que és la que dona realment llocs de feina i reparteix riquesa entre la ciutadania.

També mantenim esmenes a l'article 37 per regular i millorar el tot inclòs, la pensió completa integral, és una modalitat que també és molt important garantir que sigui de qualitat per no perjudicar la imatge global, pensam que també s'hauria de limitar i exigir-li una sèrie de garanties com la necessitat de llicència prèvia, uns paràmetres urbanístics superiors, limitar el planejament, vull dir, tota una sèrie de coses que hem defensat amb les nostres esmenes i que continuam mantenint.

I si dins tots els camps és bàsica la planificació també ho és en turisme. L'article 70 que fa referència precisament a planificació turística entenem que per als ajuntaments hauria de ser opcional. No podem obligar a tots els ajuntaments a tenir un pla d'intervenció turística. Crec que és impossible, i més ara que el Sr. Rajoy ha decidit que els ajuntaments han de tenir menys gestions. Ara, com a mínim, hauria de ser opcional o aquells ajuntaments que sí ho poden fer pels recursos que tenen.

Per tant, voldríem que la llei contemplàs això i també voldríem que contemplàs què ha de dir el pla integral de turisme de les Illes Balears. No pot ser que una llei de turisme de les Illes Balears digui què han de dir els plans integrals de turisme dels consells i dels ajuntaments i que no estableixi, no reguli que ha de dir el de totes les illes.

Després mantenim tota una sèrie d'esmenes que fan incidència a la millora de la qualitat, a l'article 81, 82, al 73 que presentam un text alternatiu que pensam molt més adequat a la societat del segle XXI que el text que manté el Partit Popular. Mantenim també una sèrie d'esmenes a la regulació dels guies turístics per garantir el coneixement dels que vengui de fora, no només d'idiomes sinó també de cultura i de l'entorn, a l'article 65. A l'addicional divuit pensam que és molt més adequat a les demandes del sector i a les necessitats actuals les esmenes que nosaltres mantenim.

Ja per acabar presentam algunes esmenes molt polítiques. A l'article 64, després d'un any de sentir per part del Sr. Bauzá, de tots els seus consellers i de tot el Partit Popular, que s'ha acabat viure del conte, que s'han acabat les subvencions i que s'han acabat les ajudes i que tothom s'ha d'espavilar, la paraula "subvencions" apareix unes quantes vegades dins aquesta llei. Li demanam, per coherència, al Partit Popular que hauria de fer desaparèixer "subvencions" de dins aquesta llei.

D'altra banda, entenem que si hi ha voluntat real d'impulsar la revitalització de zones turístiques madures o que necessiten revitalitzar hi ha d'haver pressupost. El Govern s'hi ha d'implicar també econòmicament. És per això que demanam que en els pressuposts de la comunitat de la Conselleria de Turisme anualment hi hagi unes partides destinades a això.

I conscients que els recursos són els que són i conscients que és fonamental que el Govern s'impliqui en el foment i en l'impuls de l'economia, i el sector turístic n'és el motor, proposam una taxa turística per a estades en temporada alta que gravi d'una manera proporcionada els impactes ambientals que genera l'activitat turística. No deim com s'ha de fer sinó que demanam al Govern que en el termini de mig any dugui un esborrany o una proposta per poder fer entre tots.

També som conscients que aquesta esmena no serà acceptada per part del Partit Popular. Especialment després de l'augment de les taxes aeroportuàries i de l'IVA. Però estam convençuts que és molt millor una taxa turística en temporada alta on el cent per cent dels ingressos serien per a la comunitat autònoma, que augmentar les taxes en els avions i l'IVA d'una manera indiscriminada, especialment després d'haver promès baixades i el tipus reduït en el turisme. Amb l'augment de l'IVA i sobretot amb les retallades per ventura reduiran el dèficit de les administracions, però l'economia no només no remuntarà, sinó que l'enfonsaran encara més, senyores i senyors del Partit Popular.

I ja finalment i per acabar, ara sí que acab, demanam suprimir un seguit d'apartats de l'exposició de motius i no és perquè no ens agradin, al contrari, creim que allò que hi diu és molt correcte i molt condret. El problema és que res té a veure amb allò que disposa després la llei. La construcció en sòl rústic, dins qualsevol tipus de sòl rústic, res no té a veure amb la sostenibilitat que defensa l'exposició de motius. Les dispenses i les excepcions res no tenen a veure amb la seguretat jurídica que s'estableix a l'exposició de motius. Els condhotels i el tot inclòs res no tenen a veure amb la qualitat que demana l'exposició de motius. I el problema estructural del turisme a Balears, la forta estacionalitat, com així diu l'exposició de motius, no té resposta dins la llei.

Per tant, nosaltres donam per defensades les nostres esmenes i els nostres vots particulars i esperarem a veure si la temporada estival ha duit o ha contribuït a aportar una mica de seny al Partit Popular.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró.

A continuació passam a la defensa de les esmenes contingudes al Projecte de Llei, de la RGE núm. 4963 a la RGE núm. 4969, de la RGE núm. 4972 a la 4976, 4978, de la 4981 a la 4987, de la 4990 a la 5008, de la 5010 a la 5013, de la 5018 a la 5021, 5023 i 5024, de la 5026 a la 5031, de la 5033 a la 5040, de la 5042 a la 5050, de la 5053 a la 5058, de la 5063 a la 5067, 5069 i 5071, de la 5076 a la 5081, de la 5083 a la 5093, 5095, 5098, 5100 i 5101, de la 5103 a la 5118, 5121, 5122, 5123, 5127, 5128, 5130, 5133, 5134 i 5135 i de la 5137 a la 5141/12; així com dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Socialista, que són els següents: a l'article 5, esmenes RGE núm. 4959 i 4960/12; a l'article 25, esmena RGE núm. 4947/12; a l'article 48, esmena RGE núm. 4939/12; a la disposició addicional quarta, esmenes RGE núm. 4928 i 4929/12; a la disposició addicional novena, esmena RGE núm. 4931/12, i a la disposició addicional divuitena bis, esmena RGE núm. 4932/12.

Per a la defensa d'aquestes esmenes i d'aquests vots particulars intervé per part del Grup Parlamentari Socialista la Sra. Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Gràcies, president. Parlam avui del sector estratègic de la nostra economia, del turisme, de la necessitat de ser competitiu, de la reactivació econòmica, de creació de llocs de feina, pocs dies després que el Sr. Rajoy, entre altres mesures, anunciés l'augment de 2 punts de l'IVA en el sector turístic, incomplint d'aquesta manera una vegada més la promesa del Partit Popular que va fer en campanya electoral, baixar l'IVA turístic al 4%. Idò no l'ha baixat i no ha estat capaç de mantenir-lo al 8% que és el que hauria d'haver fet i l'ha augmentat 2 punts, amb conseqüències totes desastroses per a la nostra principal indústria i per a l'economia de les Illes Balears. Això afegit a la rebaixa de la prestació per ocupació que a les Balears afecta especialment els fixos discontinus, l'augment de l'IVA al transport, a les sales de festes, a la restauració, així com l'increment de les taxes aèries, fa que aquestes mesures preses pel Govern del Sr. Rajoy amb el suport del Sr. Bauzá, ofegaran la indústria turística, possiblement l'única que podria treure'ns de la fora crisi que patim i ens durà pèrdua de competitivitat, més atur i recessió.

Pareix que pitjor no ens pot anar, ara que amb aquest govern no es pot dir mai. Els divendres, d'ençà que governa el Partit Popular, s'han convertit en uns dies especialment perillosos per als espanyols. S'han comparat els efectes d'aquest augment de l'IVA amb els efectes de l'aplicació de l'ecotaxa. S'ha dit que l'ecotaxa era menys perjudicial que aquest augment de l'IVA. Jo no entraré en detalls d'aquest tema. Únicament diré que aquesta valoració es queda molt curta, entre altres coses perquè

entre l'IVA i l'ecotaxa hi ha -n'hi ha moltes, però una és fonamental- una cosa fonamental i és que de la recaptació de l'IVA que faran els empresaris enguany no quedarà ni un euro aquí. Amb l'ecotaxa tot quedava aquí a les Illes Balears, uns 70 milions d'euros cada any per invertir...

(Petit aldarull)

Si el PP no l'hagués derogada avui tendríem invertits en turisme més de 600 milions d'euros. La Conselleria de Turisme disposaria cada any de més de 70 milions d'euros per fer reconversions, esponjaments, creació de producte, campanyes de promoció que no ha fet i moltes coses més.

Però la realitat és la que és i és que el Govern del Sr. Rajoy amb el suport incondicional del Sr. Bauzá volen. No tenim ecotaxa, no tenim recursos, però tindrè un IVA del 10%, quan França i Malta el tenen del 7%, Grècia del 6,5% i Portugal del 6%. Els governs d'aquests països sí que han estat capaços de trobar alternatives a l'augment, no com el President Rajoy que no les ha trobades. El Partit Popular ha passat de la promesa electoral de baixar l'IVA a assegurar que es mantindria al 8, fins al final, vendre l'augment de 2 punts com una gran victòria. Fins i tot s'ha arribat al punt d'assegurar que aquests dos punts es poden assumir. Diguin-nos, per favor, un sol nom d'un sol empresari que pugui assumir aquests dos punts, basta un nom, perquè tots els empresaris que coneixem i els que s'han manifestat públicament, tots, ens diuen que serà catastròfic, que perdran competitivitat, que es perdran llocs de feina, que no els poden assumir.

I des del sector d'allotjament, a més, que les obres de millora que havien de fer aquest hivern no podran fer-les. I això després de la proposició no de llei que va presentar el Grup Popular i aprovar, instant el Govern de l'Estat a baixar l'IVA al 4% per poder recuperar la competitivitat perduda a causa de l'increment del juliol de 2010. En prepararan ara una altra, de proposició no de llei?

El temps ens posa a tots al lloc que ens toca i així ara constatarem que era una promesa purament electoral i una proposta real i que han enganat la gent, tal com nosaltres ja dèiem. El debat d'aquesta proposició no de llei és molt bo, diputats, els el recomanem com a exercici d'humilitat perquè seria molt bo.

Amb aquesta llei, tramitada per via d'urgència, precisament perquè aquest hivern s'havien de fer obres de millora, amb aquest augment d'IVA perd operativitat. Els empresaris ja han dit que no les podran fer. La incapacitat del president Bauzá per convèncer el president Rajoy fa que avui ens trobem amb una llei que ha passat de ser la solució, de ser la salvació del sector, a esdevenir d'impossible compliment. Perquè si a aquesta llei li llevam tota la part urbanística poca cosa queda. El Grup Socialista va presentar més de 180 esmenes al text. N'hi ha que no són essencials, que són les que bàsicament han estat acceptades o transaccionades, la resta, la major part són esmenes essencials per a nosaltres, ja que afecten aspectes de gran calat i he de dir que aquestes no han estat acceptades.

Faré un repàs a les esmenes que no han estat acceptades en relació a conceptes que per a nosaltres són essencials. En primer lloc tot i que és una llei turística, el seu contingut és molt urbanístic, ja ho hem dit diverses vegades, amb incidència directa sobre el sector d'allotjament. De la resta, poc se'n parla. Volem destacar que la flexibilitat en la interpretació del principi d'unitat d'explotació i del principi d'ús exclusiu, juntament amb la possibilitat d'oferir altres serveis complementaris sense llicència d'activitat, incidirà de forma negativa sobre el sector turístic que no és d'allotjament, ja que es produiran greuges comparatius, a més d'una desregulació d'activitats que en alguns casos poden tenir conseqüències negatives. En qualsevol cas no és una forma de millorar la professionalitat del sector. Que tots puguin fer de tot sense llicència, no és una forma per incentivar l'especialització. D'aquesta forma es pot arribar a l'absurd que un restaurant pot oferir habitacions com a servei complementari, sense llicència. De la mateixa manera un hotel pot oferir qualsevol servei, també sense llicència. La nostra esmena és de serveis complementaris sí, però amb llicència.

Si passam al tema competencial, aquest projecte no respecta l'Estatut d'Autonomia i no dona seguretat en la interpretació i en l'aplicació de la llei. Pel que fa als consells insulars, se'ls redueix l'autonomia, ja que fa una descripció de les seves competències, que ignora el gruix de les que ja exerceixen els de Menorca i d'Eivissa. A més, conté un reglamentarisme excessiu que buida de contingut la seva potestat reglamentària. El text també margina la posició institucional dels consells. Un exemple clar és quan regula la Mesa municipal de turisme. En aquest sentit hem presentat diverses esmenes. Proposam una Mesa del turisme de les Illes Balears, on el Govern i tots els consells junts planifiquin la política turística de les Illes Balears. Per altra banda i a cada illa, cada consell insular amb els respectius ajuntaments, constituïrien per planificar, organitzar i dissenyar la política turística de l'illa, la mesa del turisme insular. Una altra esmena també proposa un termini per fer efectives les competències dels consells en matèria de turisme, que com l'anterior tampoc no ha estat acceptada.

Als ajuntaments tampoc no els va més bé. Així veim com les seves funcions regulades legalment per la Llei del sòl, per la Llei de disciplina urbanística i per la Llei de bases de règim local, com són les llicències d'activitats, desapareixen per a usos complementaris i les llicències d'obres per a canvi d'ús són substituïdes per un trist, administrativament parlant, informe vinculant. Les llicències són una activitat reglada per a tot tipus d'usos i aquesta desregulació és un atac directe a l'autonomia municipal. Però no tan sols els treuen competències, a més els atribueix càrregues que no els pertoqueuen, com és fer i mantenir les infraestructures en zones turístiques, amb l'excusa de què és molt beneficiós econòmicament per al desenvolupament d'aquests usos. On és la justa distribució de càrregues i beneficis? I així qui pagarà el bulevard de Peguera per exemple? Segons vostès, els beneficis de la indústria turística són per als empresaris, l'enjardinament públic, les places i el seu manteniment, l'hem de pagar entre tots. És la vella teoria del Partit Popular, privatitzar els beneficis i socialitzar les pèrdues. La nostra esmena va en el sentit d'aplicar el repartiment de càrregues i beneficis entre tots els afectats, que no és necessari dir que no ha tengut èxit.

En tercer lloc, també són importants els PIAT que substitueixen els POOT com a plans directores sectorials de l'oferta turística. El problema per a nosaltres no és eliminar els POOT. El problema que veim és que queden derogats quan encara els PIAT no existeixen, ja que primer s'han d'elaborar, després s'han d'aprovar i res d'això encara no s'està fent. Així hi haurà un buit en el sector econòmic més important de les nostres illes que no durà res de bo, el que durà és inseguretat. Els POOT són els plans que va posar en marxa un govern del Partit Popular i tot i ser millorables, han estat implantats a una bona part dels municipis de Mallorca. Pot ser l'efecte més important dels POOT, i només per això ja han valgut la pena, sigui que en la delimitació de les zones limítrofes de protecció costanera, avui tenim una costa en part preservada, on hi trobam zones sense edificacions, res a veure amb el model de la costa del Llevant espanyol, per posar un exemple, on hi ha tot un seguit d'edificis que recorren quilòmetres i quilòmetres de costa. Això aquí gràcies al POOT no ho tenim.

La derogació dels POOT sense tenir a punt els PIAT, sense una transició, sols se pot explicar pel nul interès per a la planificació que té el Govern. Les DOT estan pendents de revisió, els POOT es deroguen sense tenir els PIAT a punt. Els municipis perden la seva competència primera que és l'ordenació del seu terme municipal i mentrestant el Govern regula a base de lleis. Serà aquesta la seguretat jurídica? Jo diria que és la inseguretat elevada a la màxima potència. Les nostres esmenes van en el sentit de substituir els PIAT per plans directores sectorials d'oferta turística, amb la finalitat que cada consell ordeni aquest sector, revisant els POOT, derogant-los o el que creguin més convenient.

Dispenses. No hi ha cap regulació del que sigui que no vagi aparellada amb la dispensa, exoneració o excepció pertinent, la qual cosa genera arbitrariedad, inseguretat jurídica i greuges comparatius. Hem vist però que si abans era greu, ara ja és escandalós. L'arbitrariedad és encara més gran que la del text inicial, ja que via esmena del Partit Popular, s'ha modificat l'article 25 i ara la comissió de dispenses no estarà formada per funcionaris de carrera, sinó per qualsevol persona sense cap requisit objectiu. Aquestes excepcions arriben al màxim quan s'exonera de tot, si qui redacta el projecte és un arquitecte, enginyer o artista de reconegut prestigi internacional. Quina és la llista d'aquests arquitectes, enginyers o artistes de prestigi internacional?, qui elabora aquesta llista?, es farà pública? Seria bo que es fes pública i així tots la coneixeríem. Això quan l'informe elaborat per tècnics de la Conselleria de Medi Ambient i Territori, indica, com ja vàrem dir nosaltres, que les reserves de dispensació estan prohibides per la Llei del sòl, són il·legals. Aquí la nostra esmena és de supressió.

És també necessari fer una menció especial del tractament que fa la llei en el sòl rústic. Amb aquesta llei, culminada la costa, passam a l'interior, canalitzam cap al sòl rústic oferta d'allotjament, tant en edificacions existents, com per a nous edificis i també equipaments, amb consum de territori, via esmena del PP. La disposició addicional divuitena bis, a la qual farem un vot particular. Podem dir que es produeix així la terciarització del sòl rústic, amb conseqüències negatives tant per a la mateixa indústria turística, com per al sector agrari. La declaració d'interès general únicament és necessari per als nous hotels rurals, en els altres casos no. Quan la Llei del sòl a l'article 13 és molt clara, no permet implantar en sòl rústic usos sense la declaració d'interès general. L'ús del sòl rústic per a altres usos se pot fer, però amb garanties i exposició pública. La raó per prescindir de l'interès general és que es torba molt de temps per tramitar-se. Què s'ha fet d'aquells plans d'agilitació administrativa i dels plans d'eficiència i simplificació? Com que el procediment d'exposició pública i dura molt de temps el treurem i així es farà sense participació, sense publicitat, sense garanties i vulnerant la Llei del sòl.

I per què els usos turístics s'han de poder implantar en sòl rústic, sense interès general i altres com el comercial, per exemple, no? És una llei discriminatòria. Ara podem ocupar tot tipus de sòl rústic en establiments turístics, després serà en instal·lacions per fer-hi biomassa. Si seguim així, el que ara és una senya d'identitat en poc temps perdrà les característiques essencials que el fan únic i deixarà de ser la postal turística que tantes vegades hem emprat a les promocions.

Les nostres esmenes van en el sentit de mantenir l'interès general, sempre que hi hagi un ús turístic del sòl rústic. La llei possibilita el canvi d'ús dels establiments d'allotjament turístics i també de solars. El canvi pot ser a qualsevol ús, fins i tot el residencial. I ho fa d'una manera amb la qual nosaltres no hi estam d'acord. És un canvi directe sense tenir en compte la normativa vigent, intervenint en el territori de forma no planificada, sense exposició pública. La filosofia d'aquest sistema que la llei possibilita és la d'aprofitar fins al màxim tots els metres quadrats construïts, encara que els edificis siguin disconformes amb el planejament. Amb aquest sistema d'aprofiten les plusvàlues dues vegades, amb l'hotel i ara amb el nou ús. Desapareix del text de la llei, crida l'atenció, el concepte esponjament. En canvi és substituït per densificació, compactació i consolidació. La llei recicla l'antic model en lloc d'optar per construir-ne un de nou.

El nostre litoral, una zona paisatgísticament sensible, veurà consolidat d'aquesta manera els edificis dels anys seixanta. Tendrem així perpetuats els nostres *Algarrobicos* balears, construïts en èpoques predemocràtiques i que són un impacte brutal sobre el recurs bàsic essencial per a nosaltres com és el paisatge. Com és possible que les Illes Balears, capdavanteres tants d'anys en turisme ara tornin enrere consolidant un model obsolet, passat i que no reactiva res. Deia el Govern que a Mallorca hi ha 500 habitatges turístics que de fet han canviat d'ús sense ordre ni concert. Cada un d'aquests 500 establiments turístics està a un municipi i està sotmès a una disciplina urbanística, disciplina que els municipis malauradament no han fet complir. El que s'ha fet, però, cinc-centes vegades malament, no és motiu per ara fer-ho d'aquesta manera, sense planificació, consolidant edificis fora d'ordenació, densificant, mesclant ús turístic i residencial, sense exposició pública, sense

transparència, sense participació. Amb el seu sistema es defuig del planejament, es defuig de l'exposició pública, de la participació ciutadana i no hi ha transparència.

Podem lligar el canvi d'ús amb l'intercanvi de places, el sistema que configura aquesta llei per a les places donades de baixa permet usar-les i traspasar-les a un altre edifici nou augmentant el nombre de places, segons la fórmula de l'article 88. Així, on abans teníem un edifici de 200 places, ara tndrem el mateix edifici, reconvertit en habitatges o en una altra cosa, i a més un altre edifici nou, més gran, de 375, no de 600, ja que la fórmula és la mateixa de sempre, que és la del POOT. Amb aquest sistema d'intercanvi, la borsa de places és, de fet, una borsa multiplicadora, aplicant la fórmula les va incrementant i posant així més places en el mercat. A més, amb l'intercanvi es graven molt les inversions per a nous hotels i també per a ampliacions.

Les nostres esmenes van en aquest sentit, d'intercanvi de places únicament per esponjar i suprimir la borsa de places, així com el règim de les places de baixa.

Per acabar, per al Grup Socialista, amb les solucions que suposadament dóna aquesta llei, no serviran per a la nostra indústria perquè sigui més competitiva, perquè no sols no aborda l'excés de places turístiques, sinó que en segueix posant en el mercat, perquè consumeix territori, ja que canalitza cap a sòl rústic nova oferta d'allotjament, 450 places a Mallorca, 200 a Menorca, a Eivissa i a Formentera amb grans equipaments, i perquè densifica, compacta i consolida el model turístic dels anys seixanta.

Gràcies.

*(Alguns aplaudiments)*

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada. Torn en contra de les esmenes i vots particulars abans defensats. Per part del Grup Parlamentari Popular té la paraula la Sra. Lourdes Bosch.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gracias, Sr. Presidente. Buenos días, señoras y señores diputados. La Sra. Oliver ha salido aquí a hablar básicamente del IVA, a pesar de que esto es un pleno para aprobar una ley general turística. Ustedes si quieren hablar de IVA hablaremos de IVA, tenemos el pesar de recordarles, porque, la verdad es que va a ser una intervención de recordarles muy a menudo, ya que pierden la memoria con una enorme facilidad en cuanto dejan de gobernar, pero les recordamos que ese incremento de IVA, cuyo dinero no va a ver las Baleares sino que se va a ir directamente a Madrid, es gracias a su gestión, a la gestión de los socialistas, ...

*(Remor de veus)*

... a la gestión del Sr. Zapatero y del Sr. Antich, que llegaron a un acuerdo y lo dejaron así establecido, esa es su brillante gestión en la legislatura pasada de la que ahora se olvidan convenientemente.

Y sí, es verdad que en este pleno defendimos, muy apasionadamente, porque creemos que el turismo es nuestra niña bonita y tenemos que mimarla, la rebaja del IVA turístico, y ustedes votaron en contra. Y ¿por qué votaron en contra? Porque sabían perfectamente cómo estaban dejando el país, arrasado, por eso votaron en contra.

*(Alguns aplaudiments i remor de veus)*

De hecho, cuando volví a mi sitio desde este estrado, una diputada socialista me dijo: “*No sé perquè us molestat, en dos anys estarem intervinguts*”; miren si eran conscientes de cómo nos dejaban el país. Esa es la diferencia, por eso ustedes votaron en contra y nosotros a favor. En cualquier caso, recordamos que el presidente de las Illes Balears defendió que se mantendría el IVA reducido, y así ha sido, así ha sido.

*(Remor de veus i petita cridòria)*

Sigamos, sigamos.

Están ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

... demonizando artículos del Partido Popular y perdiendo de nuevo rápidamente la memoria. El artículo 78, que es un artículo de reconversión y cambio de uso, lo único que hace es regular lo existente. Miren, hace pocos días salía un anuncio, ay, perdón, una noticia en la prensa diciendo que el Hotel Uto, un hotel situado en Cala Mayor, San Agustín, ha presentado una solicitud de licencia de cambio de uso para convertirlo en viviendas; esa licencia se ha solicitado antes de que salga esta ley, con esto les tiene que quedar muy claro que nosotros no estamos inventando el cambio de uso, ya existe, ya está reglado; la única diferencia es que con esta ley general turística conseguimos mejoras para las zonas donde se pretende llevar a cabo esas reconversiones integrales de edificios, porque a eso obliga la ley, primer a una reconversión integral del edificio; segundo, a que un 5% del presupuesto de ejecución material revierta en la zona donde se lleva a cabo la rehabilitación. En el caso del Hotel Uto estamos hablando de medio millón de euros que revirtiría en la zona de Cala Mayor, San Agustín, que lo necesita.

¿Ustedes están en contra de esto?

Miren, el Partido Popular también va a mantener el sentido del voto que ha mantenido a lo largo de la ponencia y de la comisión. Nos hubiera gustado llegar a muchísimos más acuerdos, de hecho se han aprobado 65 enmiendas, por unanimidad de todos los grupos políticos, pero lo que no podemos hacer es votar en contra de nuestra propia política. Sin embargo, ustedes no tienen ningún rubor en hacerlo, resulta que están renegando abiertamente de su política en la legislatura pasada, en esta ley nosotros hemos recogido su Decreto 60/2009, en que aprobaron, nosotros hemos recogido los artículos de este decreto que ustedes aprobaron en la legislatura pasada, y ahora votan en contra, su decreto elaborado en la legislatura pasada a la basura.

Su Ley 4/2010, que también aprobaron ustedes en la legislatura pasada y que queda recogida en esta ley, también votan en contra, incomprensiblemente, también va a la basura.

Su Ley 10/2010, recogida en esta ley, también votan en contra, otro trabajo de ustedes a la basura.

La Ley 10/2010 y el Decreto 13/2011, también elaborado y aprobado por ustedes la legislatura, recogido ahora en esta ley, tampoco les va bien, otro decreto a la basura.

Sra. Barceló, usted fue una de las conselleras de la legislatura pasada, ¿por qué ahora reniegan del trabajo que hicieron? No lo podemos entender.

Otro punto de los que se han quejado amargamente es de las excepciones y las dispensas, una vez más les refrescaremos la memoria. Miren, ¿saben qué es esto? Este es el listado de las dispensas otorgadas por el *pacte* en la legislatura pasada, en total fueron 24 establecimientos hoteleros, exonerados de cumplir la normativa. Y ¿esto qué significa? Miren, con esto no pretendemos entrar en el patético y tú lo hicistes más y tú lo hicistes peor, pero sí que queremos hacerles enfrentarse a la realidad que tan rápido olvidan en cuanto dejar de gobernar; si ustedes mismos otorgaron 24 dispensas a hoteles que no se ajustaban a lo establecido, ¿no sería porque estaba justificado? Porque hay casos en que bien sea por el tamaño de la parcela, su situación, la volumetría del edificio, en ocasiones es imposible cumplir con la normativa, y entonces ¿qué hacemos? ¿Condenamos al establecimiento; lo dejamos asfixiarse económicamente poco a poco? ¿Es eso lo que quieren? Estoy segura de que no, no podemos ni debemos.

Por eso la ley incorpora la posibilidad de las dispensas a otorgar, siempre que estos incumplimientos sean compensados con otros servicios o mejoras. Además, las únicas excepciones que se recogen vienen avaladas por informes vinculantes de cada una de las administraciones en el ejercicio de sus competencias, por lo que se asegura la voluntad, la conveniencia, la oportunidad y la seguridad jurídica en todo el proceso, se analiza caso por caso y son los propios técnicos de la conselleria los que determinan si realmente es necesaria o no dicha dispensa.

Se han quejado de que se habían eliminado los funcionarios de carrera del comité que iba a evaluar estas dispensas. Les explicamos en la ponencia por qué era, porque no todos los municipios tienen funcionarios de carrera. Queremos que haya funcionarios, pero no podemos establecer que todos tendrán que



ser del ayuntamiento porque entonces no podrá ser, ustedes lo saben, tenemos que legislar de acuerdo a la realidad no a la hermosa teoría que nos gustaría.

Por eso les pedimos que no salgan aquí a hacer un falso retrato de esta ley, como si todo fueran excepciones y dispensas, como si ustedes jamás hubieran otorgado una, no es cierto, ya se otorgaban dispensas antes y se seguirán otorgando después de esta ley, con el PSOE y con el PSM y con Partido Popular. No podemos dar la espalda a la realidad, la ley se tiene que adaptar a las necesidades del sector y devuelve la confianza, la seguridad jurídica y agilidad administrativa de los posibles inversores.

Nos han acusado de que el cambio de uso -perdón, es que me estoy mareando ...

EL SR. PRESIDENT:

Suspenem la sessió cinc minuts, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, tornàriem recomençar la sessió.

Els inform que la Sra. Bosch s'està recuperant, però aquesta intervenció l'acabarà el Sr. Gabriel Martí en el seu lloc. Per tant, Sr. Martí.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, president. El grup dóna per defensada la postura que la nostra companya Lourdes Bosch ha dit i a partir de les properes intervencions defensarem les postures que ens puguin fer a la rèplica els grups parlamentaris de l'oposició.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltíssimes gràcies. Sí, Sra. Barceló, per què em demana la paraula?

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Bàsicament per al·lusions, de manera expressa.

EL SR. PRESIDENT:

Té dos minuts, Sra. Barceló.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, simplement vull assenyalar d'una manera molt breu tres diferències claus en la normativa a l'anterior legislatura amb la normativa turística que ens trobam avui.

La primera qüestió fa referència a la capacitat d'acord.

Segona qüestió: tot el que fa referència a la discrecionalitat que aquesta llei introdueix, front a la no-discrecionalitat de l'anterior normativa; i d'una manera expressa, discrecionalitat que arriba a les dispenses urbanístiques prohibides per llei.

I tercera qüestió: a favor de la indústria turística com es plantejava l'anterior legislatura i en aquesta legislatura a favor del residencial.

Per tant, tres diferències claus: acord, seguretat jurídica i a favor de la indústria. Avui tenim desacord i confrontació, discrecionalitat i dispenses, i sobretot a favor del residencial i de més consum del territori, tres diferències claus que no admeten, evidentment, cap tipus de similitud. És cert, són diferents.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Barceló. Entram en el torn de rèpliques. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, la Sra. Joana Lluïsa Mascaró té la paraula.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Atès que la Sra. Lourdes Bosch era la que s'havia preparat el debat i que no es troba bé, renunciem a la rèplica. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula la Sra. Bel Oliver.

LA SRA. OLIVER I SAGRERAS:

Sí, gràcies, president. Únicament desitjar a la Sra. Bosch que es millori el més aviat possible. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies. Per tant, no hi ha torn de contrarèplica.

I una vegada acabat el debat de les esmenes i dels vots particulars, passam a les votacions.

Sí?

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Només per agrair als grups parlamentaris de l'oposició la seva postura en aquest sentit.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

En primer lloc, i si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels vots particulars presentats pel Grup Parlamentari Socialista i PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

21 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

A continuació, si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de les esmenes del RGE núm. 4778 a 4783, 4785, 89 i 790; de la 4799 a la 4804; de la 4806 a la 4809; de la 4814 a la 4820, 22, 24, 26, 27, 29 i 30; de la 4832 a la 4837, 839, 40, 42, 43, 46; de la 4849 a la 4853; de la 4855 a la 4861, 63, 64 i 65, 4867, 69 i 70; de la 4873 a la 4879, 81, 82, 83 i 4924/12, defensades pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. I de les RGE núm. 4963 a la 4969; de la 4972 a la 4976, 78; de la 4981 a 4987; de la 4990 a la 5008, 10; de la 5018 a la 5021, 23, i 24; de la 5026 a la 5031 i 33; de la 5035 a la 5040; de la 5042 a la 5046; de la 5055 a la 5058, 63, 64, 65, 69 i 71; de la 5076 a la 5081, 83; de la 5085 a la 5092, 5095, 98, 5100 i 5101; de la 5103 a la 5108; de la 5111 a la 5118, 21, 22, 23, 27, 28, 30, 33, 34 i 35, i de la 5137 a la 5141/12, defensades pel Grup Parlamentari Socialista.

Senyores i senyors diputats, passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 32 en contra; cap abstenció.

I si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de les esmenes 4787, 88, 810, 811, 813, 825, 28, 845, 4850 i 4925/12 del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca.

Senyores i senyors diputats passam a votar. Votam.

4 vots a favor; 32 en contra; 19 abstencions.

A continuació, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de les esmenes 5011, 12, 13, 34, 47, 48, 49, 50, 53, 54, 66, 67, 84 i 5093/12, defensades pel Grup Parlamentari Socialista.

Passam a votar. Votam.

19 vots a favor; 32 en contra; 4 abstencions.

Finalment, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta de les esmenes 5109 i 5110 del Grup Parlamentari Socialista.

Passam a votar. Votam.

19 vots a favor; 36 en contra; cap abstenció.

A continuació, passarem a la votació de l'articulat del projecte de llei. En primer lloc, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta dels articles 2, 8, 13, 14, 40, 42, 55, 61, 62, 63, 64, 67, 69 i 74, de la denominació de la secció segona del capítol IV del títol IV, dels articles 88, 91 i 92 i de la disposició adicional cinquena.

Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra; 4 abstencions.

A continuació, si cap grup no demana votació separada, faríem la votació conjunta dels articles 5, 25, 26, 32, 33, 35, 37, 39, 43, 44, 45, 46, 48, 49, 52, 53, 54, 60, 70, 71, 73, 75, 76, 77, 78, 82, 87, 89 i 90, de les disposicions addicionals segona, tercera, quarta, novena, tretzena, dissetena, divuitena bis, de les disposicions transitòries segona, tercera i quarta, de la disposició final quarta i de la disposició derogatòria.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sr. Barceló.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, demanaríem votació separada del 52 i de l'addicional tercera.

EL SR. PRESIDENT:

Perfecte. Hi ha cap intervenció més dels portaveus?

Bé idò, si els sembla bé, passarem a votar el que acaba d'esmentar el Sr. Barceló, que és el 52 i l'addicional tercera, d'acord?

Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra; 4 abstencions.

Ara passam a votar la resta que ja els he esmentat. Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 23 en contra; cap abstenció.

A continuació, i si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta de l'article 28 i de l'exposició de motius.

Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 4 en contra; 19 abstencions.

Si cap grup no demana votació separada, faríem votació conjunta dels articles 65 i 86 i de la disposició adicional onzena.

Passam a votar. Votam.

50 vots a favor; 1 en contra; 4 abstencions.

Votació de l'article 72.

Passam a votar. Votam.

51 vots a favor; 4 en contra; cap abstenció.

Finalment, si cap grup no demana votació separada, procedirem a la votació conjunta de la resta de l'articulat.

Votació del títol del projecte, de la denominació del títol Preliminar, dels articles 1, 3 i 4, de les denominacions del títol I i del capítol I del títol I, dels articles 6, 7 i 9, de la denominació del capítol II del títol I, dels articles 10, 11 i 12, de les denominacions del títol II i del capítol I del títol II, dels articles 15, 16 i 17, de la denominació del capítol II del títol II, dels articles 18, 19 i 20, de les denominacions del títol III i del capítol I del títol III, dels articles 21, 22, 23, 24, 27 i 29, de la denominació del capítol II del títol III, dels articles 30, 31, 34 i 36, de la denominació de la secció primera, del capítol II del títol III, de l'article 38, de la denominació de la secció segona del capítol II del títol III, de l'article 41, de les denominacions de les seccions tercera i quarta del capítol II del títol III, de la denominació del capítol III del títol III, de l'article 47, de la denominació del capítol IV del títol III, dels articles 50 i 51, de les denominacions dels capítols V i VI del títol III, dels articles 56, 57, 58 i 59, de les denominacions del capítol VII i VIII del títol III, de l'article 66, de les denominacions del títol IV i del capítol I del títol IV, de l'article 68, de les denominacions del capítol II i III del títol IV, dels articles 79, 80, 81, 83 i 84, de les denominacions del capítol IV del títol IV i de la secció primera del capítol IV del títol IV, de l'article 85, de les denominacions del títol V i del capítol I del títol V, dels articles 93 a 101, de la denominació del capítol II del títol V, dels articles 102 a 111, de la denominació del capítol III del títol V, dels articles 112, 113 i 114, de la denominació del capítol IV del títol V, de l'article 115, de les disposicions addicionals primera, sisena, setena, vuitena, desena, dotzena, catorzena, quinzena setena i divuitena, de les disposicions transitòries primera i cinquena i de les disposicions finals primera, segona, tercera i cinquena.

Senyores i senyors diputats, passam a votar.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sr. President?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Voldríem demanar votació separada de l'addicional divuitena.

EL SR. PRESIDENT:

Divuitena, eh? Molt bé. Si els sembla bé, idò anirem a votar la que ha esmentat el Sr. Barceló.

Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 22 en contra; 1 abstenció.

Ara passam a votar la resta. Passam a votar. Votam.

32 vots a favor; 19 en contra; 4 abstencions.

Per tant, es faculta els Serveis Jurídics de la cambra per fer les correccions i modificacions tècniques necessàries per tal que la llei en qüestió tengui una redacció coherent.

Aquesta presidència, en conseqüència, proclama aprovada la Llei del turisme de les Illes Balears.

*(Aplaudiments)*



**DIARI DE SESSIONS**  
**DEL**  
**PARLAMENT**  
**DE LES**  
**ILLES BALEARS**